

Η λαίμαργη αλεπού (από το <http://www.paramithakia.gr/>)

Μια φορά κι έναν καιρό, κάτι βοσκοί ακούμπησαν στη βαθιά τρύπα ενός δέντρου, το ψωμί τους, το κρέας και μπόλικο τυρί, για να γυρίσουν το μεσημέρι από τη δουλειά τους και να φάνε. Έτυχε όμως να περάσει από κει μια αλεπού, και της ήρθε η μυρωδιά από όλα αυτά τα φαγώσιμα. Μια και δυο τότε χώνεται στην κουφάλα του δέντρου και, πεινασμένη καθώς ήταν, δεν άφησε ούτε ψίχουλο. Βόγκαγε πια από το πολύ φαΐ που καταβρόχθισε, και σαν έκανε να βγει από την κουφάλα του δέντρου, είδε πως είχε τόσο φουσκώσει, που δεν χωρούσε να βγει από την τρύπα.

Τότε, έτυχε να περνά από κει μια άλλη αλεπού.

- Τι έχεις, ξαδέρφη, και κάνεις έτσι; της είπε.
- Άστα, καημένη, τι έπαθα. Έφαγα τόσο πολύ, που φούσκωσα, και δεν μπορώ τώρα να βγω από την τρύπα του δέντρου.

Η φιλενάδα της έβαλε τα γέλια.

- Χα, χα, χα, λαίμαργη ξαδέρφη, της είπε. Να 'ξερες τι αστεία που είσαι έτσι πρησμένη. Περίμενε τώρα εκεί μέσα λίγες ώρες ώσπου να χωνέψεις και τότε θα μπορέσεις πάλι να βγεις.

Μα δεν πιστεύω η λαίμαργη αλεπού να περίμενε πολλές ώρες, γιατί σε λίγο θα έρχονταν οι βοσκοί και θα την περιποιόντουσαν για τα καλά...